

در سال‌های اول بعد از انقلاب، به‌ویژه در تلویزیون، با پدیده‌ی جالبی روبه‌رو بودیم. به خاطر دگرگونی‌های شدید اجتماعی و جو غالب بر جامعه، در حوزه‌ی نمایش فیلم‌های داستانی با محدودیت زیادی روبه‌رو بودیم. خیلی از فیلم‌ها یا اصلاً اجازه‌ی نمایش پیدا نمی‌کردند یا با تیغ ممیزی مثله می‌شدند و به نمایش درمی‌آمدند؛ اما فیلم‌های کودک و نوجوان این مشکل را نداشتند؛ چون نه راوی قصه‌های عاشقانه بودند، نه سوگیری سیاسی داشتند و نه صحنه‌های نامناسب. دست خالی تلویزیون از فیلم‌های قابل نمایش باعث شد که تقریباً بلافاصله پس از پیروزی انقلاب، فیلم‌های کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان سیل آسا به تلویزیون سرازیر شدند و هر یک بارها فرصت نمایش یافتند. این پدیده باعث شد که فیلم‌های کودکان و نوجوانان تمایز و تخصص و ارج و قرب ویژه‌ای بیابند و زمینه‌ی مساعدی برای تولید هر چه بیشتر فیلم‌های داستانی برای کودکان شکل بگیرد. من از نیمه‌ی سال ۵۹ تا حدود دو سال بعد مدیر گروه کودک شبکه‌ی یک سیما بودم. در آن دوره، اشتیاق هنرمندان برای تولید فیلم و برنامه‌های تلویزیونی برای کودکان، باعث گسترش چشمگیر گروه کودک و نوجوان شبکه‌ی اول سیما (که کم و بیش تنها شبکه‌ی تلویزیونی فعال بود) و گسترش کمی و کیفی تولیدات تلویزیونی شد. فیلم‌ها و برنامه‌های بسیاری ساخته شد که بیشتر آنها محبوب کودکان و خانواده‌ها شدند و یکی از آنها یعنی «مدرسه‌ی موش‌ها» چند سال بعد، با تأسیس بنیاد سینمایی

فارابی، با ابتکار و همت سید محمد بهشتی، دستمایه‌ی تولید «شهر موش‌ها»، اولین فیلم سینمایی کودکان ایران شد.

بدون شک تغییرات بنیادی در معاونت سینمایی وزارت ارشاد که تأسیس بنیاد سینمایی فارابی از مهم‌ترین سرفصل‌های آن است، زمینه‌ساز تحول بزرگی در سینمای ایران شد. در شکل‌گیری و رونق سینمای کودک و نوجوان این تغییرات نقش بارزتری داشت یا شخص محمد بهشتی؟

در دنیا هم هنوز کسی دقیق نمی‌داند آینده سینما با حضور هوش مصنوعی و فناوری‌های نو به کجا می‌رود، اما یک چیز مسلم است: بچه‌ها و نوجوان‌های ما، مثل همه مردم، نیاز دارند به آثار با کیفیت و جذاب که متناسب با دنیای امروزشان باشد

بدون شک، طرح نویی که برای مدیریت سینما در انداخته شد، نقطه‌ی عزیمت و شروع بود؛ اما بدون اغراق اگر شخص دیگری جز محمد بهشتی سکان دار بنیاد سینمایی فارابی می‌شد، سینمای کودک و نوجوان ایران چنین خوش نمی‌درخشید. او واقعاً نقش مهمی در ایجاد و رشد سینمای کودک داشت؛ چون هم به اهمیت این سینما باور داشت و هم جدیتی وافر برای راه‌اندازی و ارتقای آن داشت و این‌را از همان آغاز فعالیت بنیاد سینمایی فارابی نشان داد. با درایت بهشتی، فارابی علاوه بر سرمایه‌گذاری در فیلم‌های «درباره‌ی کودکان» مثل «بی‌بی چلچله» (کیومرث پوراحمد، ۱۳۶۳) و «جاده‌های سرد» (مسعود جعفری جوزانی، ۱۳۶۴) عزم خود را برای راه‌اندازی جدی سینمای کودک جزم کرد. به ابتکار او بود که با سرمایه‌گذاری کاملی و بدون مشارکت بخش خصوصی (که طبیعتاً به توفیق سینمای کودک باور نداشت) به تولید فیلم سینمایی «شهر موش‌ها» (محمد علی طالبی و مرضیه برومند، ۱۳۶۴) همت گمارد و به این ترتیب اولین فیلم بلند سینمایی ایرانی برای مخاطبان کودک، بر اساس مجموعه‌ی عروسکی محبوب آن سال‌ها به تولید رسید که در نمایش عمومی توفیق بزرگی یافت. شهر موش‌ها با توفیق کم نظیر در اکران عمومی نشان داد که سینمای کودک می‌تواند جایگاه ویژه‌ی خود در سینمای ایران را داشته باشد و بخش خصوصی می‌تواند بدون نگرانی از عدم توفیق، به آن رو کند. تولید شهر موش‌ها اما تنها نخستین گام بود؛ چرا که بهشتی به

